

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अभिचारात्स्वैरगतेः ॥ ३५ ॥ भेरुंडाः भयानकाः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सुपरिणीतेन साधुना ये संयुजंति सम्यग्योगं सेना निवेशं कुर्वन्ति त एव पार्थिवान्ये चोरा इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ संरंभाद्भयात् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अन्यत्विपरीतं स्यात् इतरत्तादृशं द्वितीयं कल्याणमेवात्मनः परस्य चाभिध्यायेत् जानीयात् ॥ ४४ ॥ पापे पापि निप्रतिपा

परेण हि हतान् ब्रह्मन्वराहमहिषानहं ॥ न स्वयं हन्मि विप्रर्षे विक्रीणामि सदा त्वहं ॥ ३२ ॥ न भक्षयामि मांसानि क्रतुगामी तथा त्वहं ॥ सदोपवासी च तथा नक्तभोजी सदा द्विज ॥ ३३ ॥ अशीलश्चापि पुरुषो भूत्वा भवति शीलवान् ॥ प्राणिहिंसारतिश्चापि भवते धार्मिकः पुनः ॥ ३४ ॥ अभिचारान्न रंद्राणां धर्मः संकीर्यते महा ॥ अधर्मो वर्तते चापि संकीर्यते ततः प्रजाः ॥ ३५ ॥ भेरुंडा वामनाः कुब्जाः स्थूलशीर्षास्तथैव च ॥ क्लीबाश्चांधाश्च बधिरा जायन्ते तु च्छलोचनाः ॥ ३६ ॥ पार्थिवानामधर्मत्वात् प्रजानामभवः सदा ॥ स एष राजा जनकः प्रजाधर्मेण पश्यति ॥ ३७ ॥ अनुगृह्णन् प्रजाः सर्वाः स्वधर्मनिरताः सदा ॥ ये चैव मां प्रशंसन्ति ये च निन्दन्ति मानवाः ॥ ३८ ॥ सर्वान्सुपरिणीतेन कर्मणा तोषयाम्यहं ॥ ये जीवंति स्वधर्मेण संयुजंति च पार्थिवान् ॥ ३९ ॥ न किञ्चिदुपजीवंति दांता उत्थानशीलिनः ॥ शक्त्या न्नदानं सततं तितिक्षा धर्मनित्यता ॥ ४० ॥ यथाहं प्रतिपूजा च सर्वभूतेषु वै सदा ॥ त्यागान्नान्यत्र मर्त्यानां गुणास्तिष्ठन्ति पूरुषे ॥ ४१ ॥ मृषावादं परिहरेत् कुर्यात्प्रियमयाचितः ॥ न च कामान्न संरंभान्न द्वेषाद्धर्ममुत्सृजेत् ॥ ४२ ॥ प्रियेनातिभृशं दृष्ट्येदं प्रियेन च संज्वरेत् ॥ न मुल्येदं दृष्ट्येदं पुनर्धर्मपरित्यजेत् ॥ ४३ ॥ कर्म चेत्किञ्चिदन्यत्स्यादितरन्नतदाचरेत् ॥ यत्कल्याणमभिध्यायेत् तत्रात्मानं नियोजयेत् ॥ ४४ ॥ न पापे प्रतिपापः स्यात्साधुरेव सदा भवेत् ॥ आत्मनैव हतः पापो यः पापं कर्तुमिच्छति ॥ ४५ ॥ कर्म चैतदसाधूनां वृजिनानामसाधुवत् ॥ न धर्मो स्तीति मन्वानाः शुचीनवहसन्ति ये ॥ ४६ ॥ अश्रद्धा नाधर्मस्य तेन श्यंति न संशयः ॥ महादृतिरिवाध्मातः पापो भवति नित्यदा ॥ ४७ ॥ मूढानामवलितानामसारं भावितं भवेत् ॥ दर्शयत्यंतरात्मा तं दिवा रूपमिवांशुमान् ॥ ४८ ॥ न लोके राजते मूर्खः केवलात्मप्रशंसया ॥ अपि चेह मृजाहीनः कृतविद्यः प्रकाशते ॥ ४९ ॥ अब्रुवन्कस्य चिन्निदामात्मपूजामवर्णयन् ॥ न कश्चिदुणसंपन्नः प्रकाशो भुवि दृश्यते ॥ ५० ॥ विकर्मणा तप्यमानः पापाद्विपरिमुच्यते ॥ न तत्कुर्यात् पुनरिति द्वितीयात्परिमुच्यते ॥ ५१ ॥

पः प्रतिपापी न स्यात् ॥ ४५ ॥ वृजिनानां व्यसनवतां असाधुश्चोरादिस्तद्वत् ॥ ४६ ॥ दृतिर्भस्त्रा आध्मातः सन्नसारोऽपि पुष्टो भवेत् ॥ ४७ ॥ तद्वन्मूढानां भावितं चित्तं अंतरात्मैव तं मूढं दर्शयति मूढस्य मौढ्यमेव स्वरूपज्ञापकं ॥ ४८ ॥ मृजाहीनः मलिनदेहः श्रियेति पाठांतरं स्पष्टार्थः ॥ ४९ ॥ मूढमतमाह अब्रुवन्निति ॥ ५० ॥ पापात्प्राकृतात् द्वितीयात्करिष्यमाणात् ॥ ५१ ॥